

הנחיה מס' 14.10 – ניהול המרשם הפלילי ומסירת מידע ממנו	הנחיות פרקליטת המדינה
	27 ינואר 1997; 9 אוקטובר 1997

14.10 ניהול המרשם הפלילי ומסירת מידע ממנו

1. מכוח חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א - 1981, מנהלת המשטרה שני מאגרי מידע נפרדים. המאגר האחד הינו "המרשם הפלילי", המרכז הרשעות קודמות או פרטי רישום אחרים המפורטים בסעיף 2 לחוק. המאגר השני הינו מאגר "רישומים פנימיים", המשמש לצרכיה הפנימיים של המשטרה, והכולל נתונים לגבי חקירות ומשפטים תלויים ועומדים, תיקי חקירה שנסגרו מחוסר ראיות או העדר עניין לציבור, ומשפטים שההליכים בהם עוכבו.
 2. הגורמים המוסמכים לקבל מידע מן המרשם הפלילי מפורטים בתוספת הראשונה לחוק המרשם הפלילי, ומספרם גדול הרבה יותר ממספר הגורמים המוסמכים לקבל מידע מן המאגר הפנימי, המפורטים בתוספת השלישית לחוק המרשם הפלילי. עד לאחרונה הונפק המידע משני המאגרים באותו תדפיס. עובדה זו גרמה לתקלות, אשר באו לידי ביטוי בכך שמידע ממאגר הרישומים הפנימיים הגיע לידיעתם של גורמים שאינם מוסמכים לעיין בו.
 3. בעקבות פסק הדין בבג"צ 7256/95 פישלר ואח' נ' מפכ"ל המשטרה ואח', סוכם כי פרטי המרשם הפלילי ופרטי הרישומים הפנימיים ימסרו על גבי תדפיסים נפרדים, כדי למנוע מצב שבו גורמים שאינם מורשים לכך יעינו בפרטי רישום חסויים. כיום מסודר המידע בארבעה סיווגים שונים ונפרדים: הרשעות קודמות, תיקי מב"ד (תיקים תלויים ועומדים), תיקים סגורים ותיקי א.ת. סגורים.
 4. על הפרקליט המופיע בבית המשפט להקפיד על קיומה של הפרדה פיסית בין התדפיסים השונים שבתיק, ולוודא כי לעיון בית המשפט נמסר רק מידע המותר לעיונו, כמפורט להלן:
 5. לפי סעיף 5 לחוק המרשם הפלילי וס"ק י' לתוספת הראשונה זכאי בית המשפט לקבל מידע מן המרשם הפלילי (הרשעות קודמות) בהתקיים אחד מבין שני התנאים הבאים:
 - א. הגילוי הוא מהותי לנושא הדיון.
 - ב. הגילוי נדרש לבירור מהימנותו של עד ובעל דין ביקש את הגילוי.
- בנוסף, לפי סעיף 11 לחוק רשאי בית המשפט לעיין גם במידע הנוגע ל"משפטים וחקירות פליליים התלויים ועומדים" (מבדי"ם). על פי פרשנות ראויה של החוק, תנאי להבאת המידע בדבר משפטים וחקירות פליליים תלויים ועומדים בפני בית המשפט הינו התקיימותם של אחד משני התנאים המפורטים לעיל.

הנחיה מס' 14.10 – ניהול המרשם הפלילי ומסירת מידע ממנו	הנחיות פרקליטת המדינה 27 ינואר 1997; 9 אוקטובר 1997
---	--

6. כך, בשלב הדיון בשאלת מעצרו של נאשם ניתן להציג בפני בית המשפט מידע לגבי הרשעות קודמות ולגבי תיקים תלויים ועומדים, אך ורק אם "הגילוי הוא מהותי לנושא הדיון".
7. בשלב הטיעון לעונש, יחולו סעיפים 187 ו- 188 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, כהסדר ספציפי, ממנו יש ללמוד כי בשלב זה מותר לתובע להציג בפני בית המשפט רק ראיות לגבי הרשעות קודמות. אשר על כן, בשלב הטיעון לעונש אסור לפרקליט או לתובע להציג בפני בית המשפט מידע בדבר "משפטים וחקירות פליליים התלויים ועומדים נגד הנאשם".
8. חשוב להדגיש כי בשום שלב של ההליך השיפוטי אין להציג בפני בית המשפט רישומים המתייחסים לתיקי חקירה סגורים, ולמשפטים שההליכים בהם עוכבו.
9. עוד עולה מפסק הדין דלעיל כי לפי המצב החקיקתי הקיים אסור ליחידת הרישום במשטרה (להלן - מענ"א) למסור מידע לגבי זיכויים, גם לא ליחידות משטרה אחרות. לפיכך, סוכם כי עד שלא תשונה החקיקה בעניין זה תימנע מענ"א מלמסור חומר כאמור, אם כי הרישום בנושא זה ימשך. זאת, למעט מידע הנחוץ לצורך קביעת סיווג בטחוני של אדם.
10. עוד סוכם, כי אדם המבקש שהרישום בעניינו יבוטל, אם עקב חלוף הזמן ואם מכל טעם אחר, יוכל לפנות בעניין זה לראש אגף החקירות במשטרה, באמצעות ראש מחלקת החקירות במטה הארצי.
11. אדם המבקש שעילת סגירת התיק נגדו תשונה מ"חוסר ראיות" או "העדר עניין לציבור" ל"העדר אשמה" (שינוי הגורר את מחיקת הרישום הפלילי לגבי תיק זה) יוכל להפנות את הבקשה לגורם שסגר את התיק. אם בקשתו תסורב הוא יוכל לערור על כך לגורם הממונה. זכות זו תצויין במפורש בהודעה שיקבל החשוד בדבר סגירת התיק נגדו.